

Daniel Kitabı — Səksən Səkkizinci Nömrə

Saxta Son Yağışın Üzərindən Pərdəni Qaldırmaq: 11 Sentyabr 2001-dən Başlayan Peyğəmbərlik Səyahəti

Jeff Pippenger
2024-02-21

Mələyin enməsi ilə başlanan sınaq prosesi, kitabı mələyin əlindən götürüb yemək barədə olan sınaqla təmsil olunur. Xəbəri yeməyi seçənlər isə sonradan, yeməkdən imtina edən qrupun geridə qaldığı bir məyusluğa məhkum idilər. Yeyilməli olan kiçik kitab, ya 1798-də, ya da 1989-da “axır zamanında” ilk dəfə möhürü açılmış xəbərin “biliyin artması”nı təmsil edirdi; sonra isə həmin vaxt yaşayan nəslə artmış biliyin işığına görə məsul tutacaq bir xəbəre çevrilərək formallaşdırıldı. Hər iki tarixdə, İslam barədə peyğəmbərlik yerinə yetirildikdən sonra, mələyin əlində olan və yeyilməli olan xəbər ya qəbul edildi, ya da rədd olundu. Əgər kitabla təmsil olunan xəbər rədd edilirsə, bunu edənlər və hələ də Allahın seçilmiş olduğu etirafını qorumağa çalışanlar, saxta bir son yağış xəbəri ortaya qoymağa məcbur olurlar.

11 sentyabr 2001-ci ildə adventizmin nəsilələrinin keçmiş üsyanları yenidən sınaq məsələlərinə çevrildi. Həbəqquq kitabının ikinci fəslində orada təsvir olunan peyğəmbərlik tarixində baş verən bir mübahisəni müəyyən edir; bu tarix on bakirə məsələyə paralel bir peyğəmbərlik xəttidir. Gözətçi on bakirə məsələsinin tarixində nə cavab verməli olduğunu soruşduqda, ona “vəhyi yaz və onu lövhələr üzərində aydın et” deyə əmr olundu. Millerçi tarixin gözətçiləri 1842-ci ildə 1843 cədvəlini hazırladılar və onun hazırlanması bir nişanə oldu. Sonda danışmalı olan, Həbəqquq 2-dəki “vəhyi” idi; lövhələr üzərində aydın edilmiş olan da məhz o idi.

2001-ci il sentyabrın 11-dən az sonra, üçüncü yayın İslamının fəaliyyətini tanıyanlar Yeremyanın “qədim yolları”na qayıtmağa və o yollarda yeriməyə yönəldildilər. Həmin “qədim yollar” Vəhy kitabının səkkizinci fəslinin on üçüncü ayəsindəki üç yayın İslamın peyğəmbərlik rolunu təmsil etdiyini müəyyənledirdi. Bundan dərhal sonra, Future for America Habakkuk kitabının ikinci fəslindəki iki cədvəl yenidən nəşr etməyə başladı; bu, Millerçilərin paralel tarixində məhz həmin nöqtədə 1842-ci ildə 1843-cü il cədvəlinin hazırlanması ilə təmsil olunmuş bir nişanə olaraq irəli sürülmüşdü.

1842-ci ilin may ayında [Massachusetts] ştatının Boston şəhərində Ümumi Konfrans çağırıldı. Bu yığıncağın açılışında Haverhilldən olan qardaşlar Charles Fitch və Apollos Hale Danielin və Yəhyanın təsvirli peyğəmbərliklərini, onların yerinə yetməsinə göstərən peyğəmbərlik rəqəmləri ilə birlikdə parça üzərinə çəkdiqləri şəkildə təqdim etdilər. Qardaş Fitch Konfrans qarşısında öz cədvəlindən izah edərkən dedi ki, bu peyğəmbərlikləri araşdırarkən düşünmüşdü ki, əgər burada təqdim edilənə bənzər bir şey hazırlaya bilsə, bu, mövzunu sadələşdirər və onu dinləyicilər qarşısında təqdim etməsinə daha asan edərdi. Yolumuzda burada daha artıq nur var idi. Bu qardaşlar Rəbbin 2.468 il əvvəl Habakkuka öz görüntüsündə göstərdiyini yerinə yetirirdilər: “Vəhyi yaz və onu lövhələr üzərində aydın et ki, onu oxuyan qaça bilsin. Çünki vəhy hələ təyin olunmuş bir vaxt üçündür.” Habakkuk 2:2.

“Mövzu ilə bağlı müəyyən müzakirədən sonra, bunun kimisindən üç yüz ədədin litoqrafiya üsulu ilə çap olunmasına yekdilliklə səs verildi və bu, tezliklə həyata keçirildi. Onlar ‘43 cədvəlləri’ adlandırıldı. Bu, çox mühüm bir Konfrans idi.” The Autobiography of Joseph Bates, 263.

“‘Əsli imanda’ durduqları zaman, İkinci Gəliş mühazirəçiləri və nəşrlərinin birləşmiş şahidliyi bu idi ki, cədvəlin nəşri Həbəqquq 2:2, 3-ün yerinə yetməsi idi. Əgər cədvəl peyğəmbərliyin bir mövzusu idisə (və bunu inkar edənlər əsli imanı tərək edirlərsə), onda buradan belə nəticə çıxır ki, 2300 günün hesablanacağı il e.ə. 457 idi. ‘Görünüş’ün ‘gecikməsi’, yaxud gecikmə vaxtının olması üçün, 1843-ün ilk dəfə elan edilmiş vaxt olması zəruri idi; bu vaxt ərzində bakirələr dəstəsi, Gecəyarısı Harayı ilə oyadılmalarından dərhal əvvəl, zamanın böyük mövzusu üzərində mürgüləməli və yatmalı idi.” James White, Second Advent Review and Sabbath Herald, I cild, 2-ci nömrə.

“İndi bizim tariximiz göstərir ki, William Millerin istifadə etdiyi eyni xronoloji cədvəllərdən dərs verən yüzlərlə insan var idi və onların hamısı eyni qəlibdən idi. O zaman vahidlik mesajı birliyində idi—hamısı bir mövzu üzərində idi: Rəbb İsanın müəyyən bir vaxtda, 1844-cü ildə gəlişi.” Joseph Bates, Early SDA Pamphlets, 17.

1843 və 1850 cədvəllərinin 11 sentyabr 2001-dən dərhal sonrakı tarixdə yenidən nəşr olunması, 1843 cədvəlinin 1842-ci ildə nəşri qədər, Habakkukun ikinci fəslinin yerinə yetməsi idi. Cədvəllərin hazırlanması Habakkukun ikinci fəslindəki hekayətin bir hissəsidir və bunun baş verməsi zəruri idi. 11 sentyabr 2001-də Yeremyanın “qədim yollar”ına qayıtmaqdan imtina edən Laodikeyalı Adventistlər tərəfindən 1863-cü ilin üsyanı yenidən təkrar olundu.

“Düşmənlər qardaş və bacılarımızın düşüncələrini bu son günlərdə ayaqda dura biləcək bir xalq hazırlamaq işindən yayındırmağa çalışır. Onun sofizmləri düşüncələri zamanın təhlükələrindən və vəzifələrindən uzaqlaşdırmaq üçün nəzərdə tutulmuşdur. Onlar Məsihin Öz xalqı üçün Yəhyaya vermək məqsədilə göydən gətirdiyi nuru az əhəmiyyətli sayırlar. Qarşımızda duran səhnələrin xüsusi diqqətə layiq olacaq qədər mühüm olmadığını öyrədirlər. Səməvi mənşəli həqiqəti təsirsiz edir və Allahın xalqını keçmiş təcrübəsindən məhrum edərək onun əvəzinə yalançı bir elm verirlər. ‘Rəbb belə deyir: Yollarda durun, baxın və qədim cığırnları soruşun; görün yaxşı yol hansıdırsa, onunla gedin.’ [Jeremiah 6:16.]”

“Qoy heç kəs imanımızın təməllərini qoparıb atmağa cəhd etməsin,—o təməlləri ki, işimizin başlanğıcında, Kəlamın dua ilə müşayiət olunan tədqiqi və vəhy vasitəsilə qoyulmuşdur. Biz əlli ildən artıqdır ki, bu təməllər üzərində qururuq. İnsanlar elə güman edə bilirlər ki, yeni bir yol tapmışlar, qoyulmuş o təməldən daha möhkəm bir təməl qoya bilirlər; lakin bu, böyük bir aldanışdır. ‘Qoyulmuş olandan başqa heç kəs başqa təməl qoya bilməz.’ [1 Korinfililərə 3:11.] Keçmişdə bir çoxları yeni bir iman qurmağa, yeni prinsiplər təsis etməyə girişmişlər; lakin onların binası nə qədər davam gətirdi? Tezliklə yıxıldı; çünki Qaya üzərində təməl tapmamışdı.” Testimonies, 8-ci cild, 296, 297.

Yeremya müəyyən edir ki, “qədim yollarda” yerimək “rahatlığı” tapmaqdır, və bu rahatlıq “axırıncı yağış”dır; o isə millətlərin qəzəbləndiyi 11 sentyabr 2001-ci ildə, Nyu-York şəhərinin böyük binaları yıxıldığı zaman başladı. O zaman xəbəri qəbul edənlər Həbəqququn “görüntünü

yazın və onu aydın edin” deyilməsi üçün təyin olunmuş keşikçiləri oldular. Yeremya “rahatlıq” vaxtında, yəni “axırncı yağış” dövründə məhz həmin keşikçiləri müəyyən edir.

Rəbb belə deyir: Yollarda durun, baxın və qədim yolları soruşun; görün yaxşı yol haradadır və onda yeriyn; o zaman canlarınız üçün rahatlıq tapacaqsınız. Lakin onlar dedilər: “Biz orada yeriməyəcəyik.” Mən sizin üzərinizə gözetçilər də qoydum və dedim: “Şeypur səsinə qulaq asın.” Lakin onlar dedilər: “Biz qulaq asmayacağıq.” Yeremya 6:16, 17.

Onların çalmalı olduqları şeypur, Millerçi tarixində ikinci yayın altıncı şeypurudur və son günlərdə üçüncü yayın yeddinci şeypurudur. Yeremyanın keşikçiləri olan Habakkukun keşikçiləri, 1888-ci il üsyanında rədd edilmiş bir xəbərdarlıq ismarıcını səsləndirirlər. 1888-ci ildə rədd edilmiş altıncı şeypur, Laodikeyaya olan ismarıq idi.

“A. T. Jones və E. J. Waggoner vasitəsilə bizə verilən xəbər Laodikiya kilsəsinə Allahın xəbəridir və həqiqətə iman etdiyini iddia edib yenə də Allah tərəfindən verilmiş şüaları başqalarına əks etdirməyən hər kəsin vay halına.” The 1888 Materials, 1053.

1888-ci ilin yeddinci sur mesajı ilk dəfə 1856-cı ildə Laodikeyaya səsləndirildi, sonra isə Laodikeya mesajı “yeddi vaxt”ın artan işığı konteksti daxilində yerləşdirildi. 11 sentyabr 2001-ci ildə Yeremyanın qədim yollarına qayıtmaq və son yağış mesajını əldə etmək məqsədilə həmin yollarda yerimək çağırışına, Laodikeyaya olan mesaj kimi təqdim edilən yeddinci Sur xəbərdarlıq mesajı və təməllərin rəmzi olan “yeddi vaxt” da daxil idi.

Pavelin yazılarında güclü azgınlıq doğuran kimi peyğəmbərlikdə müəyyən edilən “yalan”, peyğəmbər qadının ölümündən on altı il sonra, 1931-ci ildə Laodikeyalı Adventizmin üçüncü nəslinə daxil edildi. Üçüncü nəslə daxil olan “yalan” peyğəmbərlik baxımından “Tammuz üçün ağlayan qadınlar” kimi təsvir edilən dövrdə yerləşdirilir və buna görə də saxta axır yağış xəbəri ilə əlaqələndirilir.

“Yalan”ın necə yayıldığıнын təfərrüatları başa düşülməlidir; eyni zamanda, axırxaman peyğəmbərliyində “yalan”ın peyğəmbərlik rolu da dərk olunmalıdır. Son yağış vaxtında — yəni yüz qırx dörd min nəfərin möhürlənməsi zamanında — Yerusəlimə hökm edən istehzal adamlar, Yezekel səkkizinci fəsildə “Tammuz üçün ağlayan qadınlar”la təmsil olunduğu kimi, Adventizmin üçüncü nəslində saxta bir son yağış xəbəri yaratdılar. Onların saxta son yağış xəbəri Yezekel tərəfindən həmçinin saxta təməl, saxta müdafiə divarı və saxta sülh və əmin-amanlıq xəbəri kimi də təsvir olunur.

Məgər siz puç bir görüntü görmədinizmi və yalançı fal söyləmədinizmi? Halbuki deyirsiniz: “Rəbb belə deyir”; amma Mən danışmamışam. Buna görə də Xudavənd Rəbb belə deyir: “Siz puç sözlər danışdığınız və yalanlar gördüyünüz üçün, budur, Mən sizə qarşıyam”, — deyir Xudavənd Rəbb. “Əlim puç görüntülər görən və yalançı fal söyləyən peyğəmbərlərin üzərinə olacaq: onlar xalqımın məclisində olmayacaq, nə İsrail nəslinin yazısında yazılacaq, nə də İsrail torpağına girəcəklər; və biləcəksiniz ki, Mən Xudavənd Rəbbəm. Ona görə ki, bəli, xalqımı azdırdılar və dedilər: “Sülh”; halbuki sülh yox idi. Biri divar tikdi, başqaları isə onu keyfiyyətsiz suvaqla suvayıb örtüldü. Keyfiyyətsiz suvaqla suvayanlara de ki, o yıxılacaq; leysan yağış yağacaq; siz də, ey böyük dolu daşları, düşəcəksiniz; və tufanlı külək onu yaracaq.

Budur, divar yıxılanda sizə deyiləcəkmi: “Onu suvayıb örtüyünüz suvaq hanı?” Buna görə də Xudavənd Rəbb belə deyir: “Qəzəbimdə onu tufanlı küləklə yaracağam; hiddətimdə leysan yağış olacaq, qəzəbimdə isə onu məhv etmək üçün böyük dolu daşları yağacaq. Beləcə sizin keyfiyyətsiz suvaqla suvayıb örtüyünüz divarı sökəcəyəm, onu yerə sərəcəyəm ki, təməli açılib görünsün; o yıxılacaq, siz də onun ortasında məhv olacaqsınız; və biləcəksiniz ki, Mən Rəbbəm. Beləcə qəzəbimi divarın və onu keyfiyyətsiz suvaqla suvayıb örtənlərin üzərində sona çatdıracağam; və sizə deyəcəyəm: “Artıq nə divar var, nə də onu suvayıb örtənlər”; yəni Yerusəlim barəsində peyğəmbərlik edən və onun üçün sülh görüntüləri görən İsrail peyğəmbərləri; halbuki sülh yoxdur”, — deyir Xudavənd Rəbb. Hezqiyal 13:7–16.

Yerusəlimdəki istehzalılı adamların Yeşaya kitabının iyirmi səkkizinci və iyirmi doqquzuncu fəsilərində altında gizləndikləri yalan və saxtakarlıq sonda “daşqın qamçı” ilə mühakimə olunub məhv edilir.

Hökmü də ölçü ipinə, salehliyi isə şaqula uyğun edəcəyəm; dolu yalan sığınacağını süpürüb aparacaq, sular isə gizlənəcək yeri basacaq. Ölüm ilə bağladığınız əhd pozulacaq, ölümlər aləmi ilə etdiyiniz saziş qüvvədə qalmayacaq; daşqın kimi gələn qırmanç keçib gedəndə siz onun altında tapdalanacaqsınız. Yeşaya 28:17, 18.

Yeşayanın “daşqın qırmançı” Hizqiyalın “şiddətli leysanı”dır; bu, “yalan fal açmış”, “boş görüntü” təqdim etmiş və “Rəbb belə deyir” iddiasında bulunmuş, halbuki Rəbb “danışmamış” olanların üzərinə gətirilir. Qədim adamların altında gizləndikləri “yalan”, onların Rəbbin söylədiyini iddia etdikləri bir şey kimi təsvir olunur; buna görə də bu, Allahın Kəlamı haqqında bir “yalan”dır. Ya onlar Allahın Kəlamından olan bir təlimi yanlışlıq kimi təqdim etmişlər, ya da Müqəddəs Kitabın bir təlimi barədə Allahın onların anlayışına istiqamət verdiyini (Allahın danışdığını) səhv olaraq iddia etmişlər.

1931-ci ildə ortaya çıxan “yalan”, Daniel kitabında “gündəlik” barədə yanlış baxışı Bacı Uaytın təsdiq etdiyi iddiası idi. “Gündəlik”in Məsihin məbəddəki xidmətini təmsil etdiyini irəli sürən bu yanlış baxış, 1910-cu ildə Ellen Uaytın A. G. Daniellsə onun və Prescottun “gündəlik”in Məsihin məbəddəki xidmətini təmsil etməsi barədə baxışının, əksini açıq şəkildə ifadə edən yazılı sözlərinə baxmayaraq, əslində doğru olduğunu bildirdiyini iddia edən bir “yalan” üzərində qurulmuşdu.

O zaman (1931-ci ildə) Laodikeyalı Adventizm daxilində təsbit edilmiş “gündəlik” barədə yanlış görüş, Hizqelin “sülh və təhlükəsizlik” kimi təsvir etdiyi bir xəbərin qurulmasında istifadə olunan ilahiyyat təməlinə çevrildi. Bu saxta təməli dəstəkləmək üçün işlədilən müxtəlif dəlillər, Millerin yuxusunda gördüyü müxtəlif saxta sikkələr və cəvahiratlardır. Yuxusunun sonunda onun əvvəlki cəvahiratları tamamilə saxtalar və zibil ilə örtülmüş olur; zibil, saxta cəvahiratlar və sikkələr isə “gündəlik”in Məsihin sığınacaq xidmətini təmsil etdiyi şəkildəki onların təməl səhvinə əsaslanan xəbəri təmsil edir.

Yezekelin mətnində tullantılar və saxta daş-qaşlar “divar” kimi təsvir olunur; bu divar elə zəif bir məhlulla tikilmişdir ki, “fırtınalı küləyin” və ya “leysan yağışın” təzyiqi qarşısında tab gətirə bilmir.

Yaradan çıxan Yeruda peyğəmbər Yeroboamı məzəmmət edən, sonda bir “eşşək”lə bir “aslan”ın arasında öldü. Aslan Babili, eşşək isə İslamı təmsil edir. Laodikyalı Adventizmin görə bilmədiyi, itaətsiz peyğəmbərin ölümü ilə təmsil olunan iki təlim papalığ xəbəri (aslan) və üçüncü Vay fəryadının İslam xəbəri (eşşək)dir.

Yezekelin “fırtınalı küləyi”, iyirmi yeddinci fəsildə “şərq küləyi günü”ndə “dayandırılan sərt külək” kimi təsvir olunan Yeşayanın sözlərinin rəmzidir. Yezekelin “fırtınalı küləyi” həmçinin Vəhy kitabının yeddinci fəslində Allahın qulları möhürlənənədən saxlanılan “dörd külək”dir. Yezekelin “fırtınalı küləyi” otuz yeddinci fəsildəki “dörd külək”dən gələn onun xəbəridir; bu xəbər ölü quru sümükləri qüdrətli bir ordu kimi həyata qaytarır. Yezekelin “fırtınalı küləyi” — “qatqısız məhlulla tikilmiş divar”ı yıxan həmin külək — üçüncü Vay bələsinin son yağış xəbəridir.

Yezekelin “daşqın yağış”ı papalığın rəmzidir və daha konkret desək, bu, Amerika Birləşmiş Ştatlarında tezliklə gələcək bazar günü qanunu ilə başlayan bazar günü qanunu böhranı dövrünün rəmzidir. Eşşəklə aslan arasında ölən Yəhudadan olan itaətsiz peyğəmbər, 11 sentyabr 2001-ci ildə eşşəyin (üçüncü vay) gəlişi ilə tezliklə gələcək bazar günü qanunu (aslan) arasında baş verən Laodikyalı Adventizmin ölümünü təmsil edirdi. Laodikyalı Adventizmin ölümü, millətlər qəzəbləndiyi, lakin 11 sentyabr 2001-ci ildə cilov altında saxlanıldığı vaxt başlayan və tezliklə gələcək bazar günü qanununda tamamlanan yüz qırx dörd minin möhürlənməsi zamanı baş verir. Onların ölümü, itaətsiz peyğəmbərin timsalında göstərildiyi kimi, onlara birbaşa şəkildə heç vaxt “lağ edənlərin məclisinə” qayıtmamaq bildirildiyi halda, yenidən mürtəd protestantlığın metodologiyasına qayıtdıqları üçün baş verir.

Onların ölümü yüz qırx dörd minin möhürlənməsi tarixində baş verir. Allahın xalqı möhürlənən kimi, məhv edən mələklər öz işlərinə başlayırlar. 11 sentyabr 2001-ci ildən tezliklə gələcək bazar günü qanununadək yaşayanların mühakiməsi Allahın kilsəsində icra olunur, çünki mühakimə Yerusəlimdə başlayır və xalqın keşikçiləri olmalı olan, lakin dörd nəsil boyunca öz məsuliyyətlərini tərک etmiş qoca adamlarla başlayır. Həmin dövrdə möhürü alanlar millətlər üçün qaldırılan bayraqdır. Onlar tezliklə gələcək bazar günü qanunundan əvvəl möhürlənirlər, çünki Allahın başqa sürüsünün xəbərdar edilməsinin yeganə yolu bazar günü qanunu böhranında Allahın möhürünə malik kişi və qadınları görməkdir.

“Müqəddəs Ruhun işi dünyanı günah, salehlik və hökm barədə inandırmaqdır. Dünya yalnız həqiqətə iman edənlərin həqiqət vasitəsilə müqəddəsləşdirildiyini, uca və müqəddəs prinsiplər əsasında hərəkət etdiyini, Allahın əmrlərini yerinə yetirənlərlə onları ayaqları altına salanlar arasındakı sərhəd xəttini uca, yüksək mənada nümayiş etdirdiyini görməklə xəbərdar edilmə bilər. Ruhun müqəddəsləşdirici işi Allahın möhürünə malik olanlarla saxta bir istirahət gününə riayət edənlər arasındakı fərqi aşkar edir. Sınaq gəldikdə, vəhşi heyvanın nişanının nə olduğu açıq-aşkar göstəriləcəkdir. Bu, bazar gününə riayət etməkdir. Həqiqəti eşitdikdən sonra da bu günü müqəddəs saymağa davam edənlər zamanları və qanunları dəyişdirməyi düşünən günah adamının möhürünü daşıyırlar.” Bible Training School, 1 dekabr 1903.

Laodikeya Adventizminin ölümü son yağışın tarixi dövründə başa çatır; bu yağış 11 sentyabr 2001-ci ildə çiskirləməyə başlamışdır və tezliklə gələcək bazar günü qanunu zamanı ölçüsüz şəkildə tökülür; həmin vaxt Allah əbədiyyət üçün möhürlənmiş bir xalqı təsis etmiş və sonra onu

bayraq kimi ucaldır.

O zaman dövründə, heyvanın nişanına hazırlaşan və onu qəbul edəcək olan Laodikiya Adventizmindəki kəslər, Hizqiyal kitabının səkkizinci fəslində günəşə səcdə edən iyirmi beş kişi ilə təmsil olunurlar. Onlar Hizqiyalın yalançı “sülh və əmin-amanlıq” xəbərini qəbul etmiş olanlardır; bu xəbər həmin tarixdə həqiqi gözətçilər tərəfindən bəyan edilən həqiqi son yağış xəbərinin saxta təqlidini təmsil edir. O yalançı son yağış xəbərinin təməli Daniel kitabındakı “gündəlik”in Məsihin rəmzi olması şəklindəki müəyyənləşdirmədir, halbuki o, əslində Şeytanın rəmzidir. Həmin yalançı təməl etiqad “Yerusalem xalqına hökm edən istehzal adamlar”ın öz suvaqsız divarlarını ucaltmaq üçün istifadə etdikləri təlimdir.

“Müntəzəm qurban”ın Məsihin rəmzi kimi eyniləşdirilməsi tarixən 1931-ci ildə bir “yalan” vasitəsilə təsbit edildi. O vaxtdan etibarən saxta sikkələr və cəvahiratlardan ibarət suvanmamış divar ucaldıldı. Həmin “divar”, Öz xırmanını hərtərəfli təmizləmək üçün torpaq fırçası olan Adam gəldikdə uçurulmağa məhkumdur. Bu təmizləmə peyğəmbərlik tarixinin “fırtınalı külək” (11 sentyabr 2001-ci ilin eşşəyi) ilə “daşqın yağışlar” (tezliklə gələcək bazar qanununun aslanı) arasındakı dövründə həyata keçirilir. Həmin tarixdə itaətsiz peyğəmbər öldürülür və Betelin yalançı peyğəmbərinin məzarında dəfn edilir. Sister White peyğəmbərlikdəki “divar”ı Allahın qanunu kimi müəyyən edir.

“Peyğəmbər burada həqiqətdən və salehlikdən ümumi uzaqlaşma dövründə Allahın Padşahlığının təməli olan prinsipləri bərpa etməyə çalışan bir xalqı təsvir edir. Onlar Allahın qanununda açılmış bir yarığı bərpa edənlərdir—Onun seçilmişlərinin mühafizəsi üçün onların ətrafına çəkdiyi səddi; ədalət, həqiqət və paklıq barədə hökmlərinə itaət isə onların daimi mühafizəsi olmalıdır.

“Peyğəmbər tam aydın mənalı sözlərlə divarı quran bu qalıq xalqın xüsusi işini göstərir. «Əgər ayağını Şənbədən, Müqəddəs günündə öz zövqünü yerinə yetirməkdən çəkindirərsənsə; və Şənbəni sevinc, Rəbbin müqəddəs gününü əziz saysan; Onu şərəfləndirib öz yollarınla getməsən, öz zövqünü axtarmasan və öz sözlərini danışmasan: onda Rəbdə zövq tapacaqsan; və Mən səni yerin yüksəklikləri üzərində gəzdirdəcəyəm və səni atan Yaqubun irsi ilə bəsləyəcəyəm; çünki bunu Rəbbin ağzı söyləmişdir». Yeşaya 58:13, 14.” Prophets and Kings, 678.

Adventizmin dördüncü nəslinin başlanğıcı, üçüncü nəslin başlanğıcında olduğu kimi, bir kitabın nəşri ilə işarələnir. Üçüncü nəsil W. W. Prescott-un “The Doctrine of Christ” əsərinin nəşri ilə başladı və həmin nəsil “Questions on Doctrine” əsərinin nəşri ilə başa çatdı. “The Doctrine of Christ” qəsdən Millerçi peyğəmbərlik xəbərindən məhrum edilmiş bir müjdəni təqdim etdi. “Questions on Doctrine” isə Məsih tərəfindən həyata keçirilən təqdis işini inkar edən bir müjdəni təqdim etdi. “The Doctrine of Christ” peyğəmbərlik tarixinin (chazon) görüntüsünün nurunu aradan qaldırdı, “Questions on Doctrine” isə Məsihin “zühurunun” (Mareh) görüntüsünün nurunu aradan qaldırdı.

Bu iki kitabın arasında “Tammuz üçün ağlayan qadınlar” ilə təmsil olunan saxta son yağış xəbəri inkişaf etdirildi. Məhz həmin tarixdə “1931-ci ilin yalanı” təşviq olundu. O üçüncü nəsil (iyrənclik)

həm də Perqam kilsəsinin üçüncü mərhələsindəki güzəştə təmsil olunur. Üçüncü kilsədəki güzəşt rəmzi, ilahiyyət üçün qaydalar və tibb üçün qaydalar diktə edən dünyəvi qurumlardan akkreditasiya almaq cəhdinin işini müəyyən edir. Həqiqətin güzəştə getməsi, korlanmış əlyazmalardan tərcümə edilmiş Müqəddəs Kitablارın istifadəsinin daxil edilməsini və vurğulanmasını da ehtiva etməklə, məhz üçüncü nəsilə həyata keçirildi.

1957-ci ildə nəşr olunan *Questions on Doctrine* kitabı müjdənin əsas həqiqətinin təslim edilməsi idi. Həmin həqiqət bundan ibarətdir ki, İsa bizi günahdan xilas etmək üçün öldü, lakin günah içində xilas etmək üçün ölmədi. İnsanın Allahın Kəlamına itaətkar ola bilməyəcəyi barədə katolik və mürtəd protestant təlimi Şeytanın əbədi arqumentidir. İnsan Allahın Kəlamına itaətkar ola bilər və olmalıdır, hətta Şeytan “əsla ölməzsiz” iddiasını irəli sürsə belə. İnsanların günaha qalib gələ bilməyəcəyi və buna görə də İsanın ikinci gəlişində onları möcüzəvi şəkildə itaətkar robotlara çevirməyincəyə qədər Allahın qanununa itaətkar ola bilməyəcəyi barədə süqut etmiş mürtəd protestant baxışı *Questions on Doctrine* kitabının təlimlərinə daxil edilmişdi.

1957-ci ildə Laodikeya Adventizminin dördüncü nəslə başladı və onun bərkidilməmiş divarı (qanun) quruldu; beləliklə, bu, yüz qırx dörd minin möhürlənməsi vaxtının sonunda iyirmi beş qədim kişinin günəşə səcdə etməsinə yol verəcək məntiqi təmin etdi. Allahın qanununa riayət etməyin qeyri-mümkün olduğu inancı olan həmin bərkidilməmiş divar, Kilsə ilə Dövlətin ayrılığına dair “divar” yaxınlaşan bazar günü qanunu ilə aradan qaldırıldıqda süpürülüb aparılır. Bazar günü qanunu daşqın yağışlardır; yaxud Yeşayanın ifadə etdiyi kimi, o, coşqun qırğıdır və həmin sel ABŞ-da yaxınlaşan bazar günü qanunu ilə başlayır.

Birləşmiş Ştatlarda bazar günü qanunu qəbul ediləndə düşmən (papa) “sel kimi” (“daşqın bəla” kimi) gəlir və məhz o zaman “bayraq” ona qarşı qaldırılır. Məhz o zaman Laodikeyalı Adventizmin “gündəlik” anlayışının yanlış tətbiqi üzərində qurduğu “suvanmamış divar” süpürülüb aparılır.

Əməllərinə görə, onlara görə də O əvəz verəcək: düşmənlərinə qəzəb, düşmənlərinə qarşılıq; adalara da qarşılığını verəcək. Beləcə, onlar qərbdən Rəbbin adından, günəşin doğduğu yerdən isə Onun izzətindən qorxacaqlar. Düşmən sel kimi gəldikdə, Rəbbin Ruhı ona qarşı bayraq qaldıracaq. Və Xilaskar Siona, Yaqubda üsyankarlıqdan dönənlərin yanına gələcək, Rəbb belə deyir. Mənə gəlincə, onlarla əhdim budur, Rəbb belə deyir: üzərində olan Ruhum və ağzına qoyduğum sözlərim nə sənin ağzından, nə sənin nəslinin ağzından, nə də sənin nəslinin nəslinin ağzından bundan sonra və əbədi olaraq ayrılmayacaq, Rəbb belə deyir. Qalx, parılda; çünki nurun gəldi və Rəbbin izzəti üzərində doğdu. Çünki budur, qaranlıq yer üzünü, zülmət isə xalqları bürüyəcək; amma Rəbb sənin üzərində doğacaq və Onun izzəti sənin üzərində görünəcək. Millətlər sənin nuruna, padşahlar isə sənin doğuşunun parlaqlığına gələcəklər. Yeşaya 59:18–60:3.

Allahın izzəti Öz xalqının üzərində olduğu zaman başqa millətlər nura gəlir və bu, düşmən sel kimi hücum etdikdə baş verir. O düşmən gəldikdə Allah ona qarşı bir bayraq (əlamət) qaldırır. Başqa millətlərin cavab verdiyi o xalqın üzərində olan Rəbbin izzəti Onun xasiyyətidir və Onun xasiyyəti günah etmir. Kişi və qadınların günah üzərində qələbə çala bilməyəcəyini öyrədən xəbərdarlıq yalançı sülh və əmin-amanlıq xəbəridir. Bu xəbər həqiqi son yağış xəbərinin vaxtında bəyan edilən

yalançı son yağış xəbəridir; həmin həqiqi xəbər 11 sentyabr 2001-ci ildə gəlib çatdı. O yalançı xəbər Allahın qanunu barədə yalançı bir xəbərdir; həmin qanun “divar”dır. Bu yalançı təlim Questions on Doctrine kitabında təmsil olunur; həmin kitab Laodikeyalı Adventizmin dördüncü və son nəslinin gəlişini qeyd etdi.

11 sentyabr 2001-ci ildə Laodikiyalı Adventizmin dörd üsyanı həmin son nəslə atalarının günahları ilə sınağa çəkmək üçün gəlib çatdı. Həmin tarixdə Allah Öz xalqına Yeremyanın qədim yollarına qayıtmağı yönəltdi ki, onlar Millerin cəvahiratı kimi təmsil olunan təməl xəbəri dərk edib qəbul etsinlər. Əgər onlar belə etsəydilər, Yeremyanın “rahatlıq” adlandırdığı axır yağışı tapacaqdılar. Qədim yollara qayıdış çağırışı 1863-cü ilin üsyanını doğuran sınağın təkrarı idi.

2001-ci il sentyabrın 11-də — Yeşayanın “şərq küləyi və sərt yel günü”ndə — “üzüm bağının nəğməsi”, Vəhy kitabının on dördüncü fəslinin üçüncü ayəsində, həmçinin on beşinci fəslinin üçüncü ayəsində Musanın və Quzunun nəğməsini oxuyanlar tərəfindən oxunmalı idi. Həmin nəğmə Laodikeya xəbəridir; bu xəbər göstərir ki, əvvəlki seçilmiş xalq o vaxt kənardan keçilib gedirdi, çünki Allah o zaman Öz üzüm bağını, üzüm bağının nəzərdə tutulan bəhrələrini gətirəcək kişi və qadınlara verməkdə idi. O üzüm bağı xəbəri Laodikeyaya olan xəbərdir; bu da 1888-ci ilin üsyanı zamanı Cons və Vaqoner tərəfindən təqdim edilən xəbər idi.

11 sentyabr 2001-ci ildə son yağış başlandı və Həbəqquq kitabının ikinci fəslindəki mübahisədə iki lövhə xəbərini təqdim etmiş bir sinif müəyyən edilir; çünki onlar Yeremyanın qədim yollarına qayıtmış və Yeşayanın “sətir üstə sətir” olan metodologiyaya malik olanların üzərinə gətirildiyini bildirdiyi “rahatlıq və tərəvət”i qəbul edirdilər. Onların iştirak etdikləri mübahisə “Tammuz üçün ağlayan qadınlar”la təmsil olunan saxta bir son yağış xəbərinə qarşı idi; bu xəbər isə yuxuda olan Laodikiya xalqını sülh və əmin-amanlıq xəbəri ilə ruhlandırırdı.

Sülh və təhlükəsizlik xəbəri iddia edir ki, kişilərin və qadınların günah etməməsi qeyri-mümkündür və buna görə də Allah onları yalnız günahlarının “içində” haqlı sayar və sayacaq. İstehzaçı adamlar iddia edirlər ki, onların sülh və təhlükəsizlik xəbəri Jones və Waggonerin təqdim etdiyi imanla haqq qazandırılma barədə həqiqi xəbərdir, lakin bu xəbər belə bir həqiqəti kənarda qoyur: Allah kimi haqlı sayırsa, onu həm də müqəddəsləşdirir; çünki Allah insanları günahlarının içində xilas etmək üçün deyil, günahlarından xilas etmək üçün öldü.

11 sentyabr 2001-ci il, yüz qırx dörd min nəfərin möhürlənməsi dövrünün başlanğıcını qeyd etdi; bu dövrün sonunda bir sinif Allahın möhürünü qəbul edir ki, bu da kilsədə və ölkədəki iyrəncliklərə görə ah çəkib fəryad edənlərlə təmsil olunur, digər bir sinif isə üçüncü mələyin son işinin icra olunduğu məbədə arxa çevirib günəşə səcdə edənlərdir. Millerçilərin tarixi üçüncü mələyin hərəkətinin tarixini nümayiş etdirir və bunu etməklə zirvə nöqtəsi son yağış xəbəri və yeməyi seçənlərdə onun hasil etdiyi təcrübə ilə bağlıdır.

Biz bu araşdırmanı növbəti məqalədə davam etdirəcəyik.

“Əvvəlcədən formalaşmış fikirlərdən əl çəkməyə və bu həqiqəti qəbul etməyə könülsüzlük, Minneapolisdə qardaşlar Waggoner və Jones vasitəsilə Rəbbin xəbərinə qarşı göstərilən müqavimətin böyük bir hissəsinin təməlində dururdu. Şeytan həmin müqaviməti qızıdırmaqla

Allahın xalqımıza verməyi çox arzuladığı Müqəddəs Ruhun xüsusi qüvvəsini onlardan böyük ölçüdə uzaq tutmağa müvəffəq oldu. Düşmən onların, həvarilərin Pentikost günündən sonra həqiqəti bəyan etdikləri kimi, həqiqəti dünyaya çatdırmaqda özlərininki ola biləcək səmərəliliyi əldə etmələrinə mane oldu. Bütün yeri öz izzəti ilə nurlandırılmalı olan işığa müqavimət göstərildi və öz qardaşlarımızın hərəkəti nəticəsində o, böyük dərəcədə dünyadan uzaq saxlanıldı.” Selected Messages, book 1, 235.